

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 173/2016
22.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ж.Д., због кривичног дела тешки случајеви разбојничке крађе и разбојништва из члана 169. став 2. у вези члана 167. став 1. Кривичног закона Републике Србије у вези члана 22. Кривичног закона Савезне Републике Југославије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Г.Ђ., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К 39/14 од 05.06.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 798/15 од 17.11.2015. године, у седници већа одржаној 22.03.2016. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.Д., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К 39/14 од 05.06.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 798/15 од 17.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу К 39/14 од 05.06.2015. године, окривљени Ж.Д. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешки случајеви разбојничке крађе и разбојништва из члана 169. став 2. у вези члана 167. став 1. Кривичног закона Републике Србије у вези члана 22. Кривичног закона Савезне Републике Југославије и осуђен на казну затвора у трајању од шест година у коју му је урачунато време проведено у притвору почев од 28.05.2014. године па надаље.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду плати трошкове паушала и кривичног поступка, као у изреци пресуде, те да Вишем јавном тужиоцу у Прокупљу накнади трошкове кривичног поступка, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 798/15 од 17.11.2015. године усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Прокупљу преиначена је пресуда Вишег суда у Прокупљу К 39/14 од 05.06.2015. године, само у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеног Ж.Д., због кривичног дела тешки случајеви разбојничке крађе и разбојништва из члана 169. став 2. у вези члана 167. став 1. КЗ РС у вези члана 22. КЗ СРЈ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од седам година у коју му је урачунато време проведено у притвору од 28.05.2014. године до упућивања у завод за извршење кривичних санкција, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 483. став 1. ЗКП, бранилац окривљеног Ж.Д., адвокат Г.Ђ., поднео је захтев за заштиту законитости, означавајући као разлог за подношење захтева одредбу члана 485. став 1. тачка 1) и тачка 3) ЗКП, те примену члана 47. Закона о међународној правној помоћи у „кривично правним“ стварима, уз предлог да Врховни касациони суд поводом поднетог захтева преиначи побијане правноснажне пресуде и донесе одлуку о одбијању оптужбе у односу на окривљеног Ж.Д.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује да је од извршења кривичног дела односно од 31.07.1993. године па до дана предузимања прве процесне радње, односно до издавања наредбе о спровођењу истраге извршене дана 28.05.2014. године протекло више од 20 година, чиме је наступила релативна застарелост кривичног гоњења, а самим тим је и у тренутку доношења првостепене пресуде, сходно одредби члана 95. КЗ СРЈ наступила релативна застарелост. По ставу одбране, одредба члана 47. Закона о међународној правној помоћи у „кривично правним“ стварима није могла бити примењена у предмету против окривљеног Ж.Д. на начин на који је то учинио суд у редовном кривичном поступку када је том закону као споредном процесном закону дао предност у односу на Кривични законик и Законик о кривичном поступку.

Међутим, Врховни касациони суд ове наводе у захтеву, којима се без нумеричког означавања суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, оцењује као неосноване. Како је наведена битна повреда одредаба кривичног поступка истицана у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихватајући разлоге Апелационог суда у Нишу дате на страни 2 и 3 другостепене пресуде, као аргументоване, јасне и довољне, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Такође, поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на незакониту употребу доказа и то пресуде Швајцарског суда којом је Д.Х. (саоптужени) оглашен кривим. По ставу одбране, пресуду страног суда је могуће користити само у делу изреке, док је насупрот томе првостепени суд обилно користио закључке из образложења те стране пресуде, који немају доказну снагу пред домицилним судом, будући да није реч о доказима који су изведени у складу са одредбама Законика о кривичном поступку.

Врховни касациони суд и ове наводе у захтеву којима се суштински правноснажне пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, такође без нумеричког означавања, оцењује као неосноване. Побијане правноснажне пресуде се не заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати, с`обзиром на то да правноснажна пресуда Швајцарске конфедерације Вишег суда Кантон Solothurn број RMV. 2014.24. од 19.01.2015. године, којом је оглашен кривим окр. Д.Х.) представља исправу, односно једну од доказних радњи предвиђених у глави VII Законика о кривичном поступку, која је изведена на главном претресу читањем изреке наведене пресуде. Врховни касациони суд налази да је првостепени суд овај и друге доказе, набројане на страни 5 и 6 првостепене пресуде, извео у законито спроведеном поступку на главном претресу, те да у редовном кривичном поступку није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује у захтеву. Идентичне наводе одбрана је истицала и у жалби на првостепену пресуду, те овај суд налазећи да су правилни разлози Апелационог суда у Нишу дати на страни 2, 3, 4, 5 и 6, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Поред наведеног, захтевом браниоца окривљеног је указано и на повреду одредбе члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, којим је прописано да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног или другог учесника у поступку које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, а то је утврђено одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права.

Имајући у виду да је одредбом члана 484. ЗКП, која прописује обавезан садржај захтева, прописано да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење захтева из члана 485. став 1. ЗКП, а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права, а да бранилац окривљеног уз поднети захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђено да је повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног Ж.Д. у поступку, које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, Врховни касациони суд налази да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у овом делу, нема прописан садржај, те о истом није мериторно одлучивао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,,с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.